

contrapunt

www.contrapunt.cat

Premi a la millor iniciativa empresarial de l'Ajuntament de Mollet del Vallès (2001)

***

Premi Tasis-Torrent de la Diputació de Barcelona a la millor publicació de premsa local i comarcal de Catalunya (2006)

Edita **CONTRAPUNT SCCL**

Capçalera fundada l'any 2001
Rambla Pompeu Fabra, 32
08100 Mollet del Vallès
T- 93 570 52 59
F- 93 579 33 88

Membre de l'Associació Catalana de Premsa Gratuïta i Mitjans Digitals (ACPG)

acpg premsa gratuïta mitjans digitals

CONTRAPUNT SCCL forma part del grup empresarial cooperatiu Cultura 03

***

STAFF**Gerència**

Sílvia Vinyeta
svinyeta@contrapunt.cat

Conseller Delegat

Ramon Torrents
rtorrents@contrapunt.cat

Departament Comercial
publicitat@contrapunt.cat

Redacció

redaccio@contrapunt.cat

Disseny Gràfic

contrapunt@contrapunt.cat

Administració

administracio@contrapunt.cat

Distribució

Contrapunt SCCL

Dipòsit legal

B-22583-2001
ISSN: 1579-4148

Tancament de l'edició
20.21 h del 23 de maig

***

Difusió controlada pel Baròmetre de Comunicació

27.000 lectors
per edició
Març 2012

Control de difusió PGD

10.107
exemplars
Període gener a
desembre 2011

***

Patrocinadors d'honor
Joan Abelló · Col·lecció Privada
Garreta-Rovira · Kao SA ·
Indústries Químiques del Vallès

Abelló

Kao

Siqv

***

Amb la col·laboració de

Consell de Catalunya
Departament de la Presidència

EDITORIAL

RESPONSABILITAT I CRITERI

A Mollet li ha recaigut una responsabilitat important. En una associació en què hi conviuen ciutats de la mida i indústria de Terrassa, Sabadell, Sant Cugat i Martorell, entre altres, la presidència dels primers quatre anys de l'Àmbit B30 és de Mollet, on precisament el teixit industrial no passa el seu moment més dolç. Amb tot, l'impuls inicial d'aquesta entitat amb 53 organitzacions de 23 municipis que pretén convertir la zona en un dels principals pols industrials d'Europa, està, en bona part, en mans de la capacitat de lideratge de Mollet. Aquest fet no ha de passar desapercebut i ha de prendre's com una oportunitat i un repte de futur que també s'ha de notar a la ciutat, actualment amb un índex d'atur que ronda el 21%. Precisament, un dels principals objectius de la B30 és combatre la desocupació, per mitjà d'una estratègia que vol convertir l'eix en una zona de referència europea en manufactura avançada i amb una de les de més potencial innovador. Aquest darrer aspecte ha de ser clau si es vol que la reindustrialització i la generació de llocs de treball de la zona sigui duradora i de qualitat. Mollet s'hi ha d'abocar amb criteri per millorar la qualitat de vida -i laboral- dels baixvallesans. ■

**LA INNOVACIÓ HA DE SER CLAU PER REINDUSTRIALITZAR LA B30
I GENERAR LLOCS DE TREBALL DE QUALITAT I DURADORS**

Ampliant currículum

RAMON MASVIDAL
Mollet del Vallès

Actualment posava al meu currículum els coneixements de català (llengua materna), castellà (llengua imposada a l'escola franquista), francès, anglès i italià (llengües apreses voluntàriament), resulta que ara gràcies a la "intel·ligència" d'alguns polítics puc posar una pila d'idiomes més. Mai m'havia sigut tan fàcil ampliar el meu currículum a la part d'idiomes.

La cosa va començar amb el "valencià", llengua que es van inventar els blaveros o peperos valencians, qui precisament parlen en castellà i per això l'anomenen "valenciano". Però la cosa no acaba aquí, recentment els peperos aragonesos encomanats de la catalanofòbia dels seus homòlegs també s'han inventat un nou idioma el LAPAO (Llengua aragonesa pròpia de Aragó oriental), i vet aquí que ja tinc un altre idioma al sac.

Un representant de l'Institut d'Estudis Catalans va dir al respecte i de forma suau que això era obra d'ignorants o malèvols, a mi em sembla que es tracta de les dues coses a més d'u-

na bona dosi d'anticatalanisme viscerat. Ara només falta que s'encomani a les Illes Balears i es treguin de la màniga el "balear" per anomenar el català que es parla a les illes.

Com que la ignorància és molt atrevida espero que els peperos d'altres regions, per coherència, facin el mateix que estan fent amb el català i desmembrin el castellà i així podré ampliar exponencialment el meu currículum amb nous idiomes (...).

La paranoia final serà quan el "PP en Catalunya" faci aprovar al Parlament de Madrid una moció perquè la llengua pròpia de Catalunya passi a anomenar-se "LEPNOP" (Llengua pròpia del noroeste peninsular), així ja desapareixerà del tot la paraula català per anomenar qualsevol idioma i a sobre el Ministre Wert treurà un Decret Llei pel qual si tan sols un ciutadà de Catalunya no entén el LEPNOP tot s'ha de fer en castellà.

Si compteu els nous idiomes que sortien de cada regió de l'Estat resulta que als cinc que ja tenia n'hi puc afegir catorze més, o sigui que augmenten molt les meves possibilitats de trobar feina. No trec el català perquè com que a Andorra no hi ha peperos (de moment), encara és l'idioma oficial i no trec el castellà perquè és l'idioma que tinc que fer servir moltes vegades a oficines i comerços de Catalunya perquè m'entenguin. ■

15M: societat en marxa

FRANCISCO SANCHO

Regidor d'ICV-EUiA a Mollet i
Coordinador d'EUiA @sanchomdv

Diffícilment es pot trobar un signe més significatiu de la situació política actual que el moviment del 15-M. Un moviment que es presta a multitud d'interpretacions i que genera grans simpaties i algunes incomprensions.

El 15M no és una conspiració o un moviment orquestrat amb interessos concrets. El 15M cal entendre-ho com, fonamentalment, un fenomen social. Com si parléssim del clima, el 15M és l'expressió natural de l'alliberament de forces socials que agiten la ciutadania, l'expressió de la indignació, la ràbia o la incomprensió que desperten certes polítiques principalment econòmiques. Davant la injustícia, davant l'agressió que retalla drets i condicions bàsiques de l'estat del benestar, amplis sectors de la població responen mostrant el seu malestar als carrers. Què esperaven els governants, resignació? Afortunadament encara tenim sang a les venes.

La segona reflexió és que el 15M evoluciona i evolucionarà. Ara que estem de segon aniversari cal recordar les primeres manifestacions ara fa dos anys amb lemes com "sin casa, sin curro, sin pensiones, sin mierda". La joventut com a principal afectada per la crisi va esclatar i va estar acompanyada per amplíssims sectors de la població. La situació és tan greu i la insatisfacció tan ampla que el principal problema de l'esclat de les acampades va ser concretar i unir propostes, trobar mecanismes de funcionament i de continuïtat que transformessin la indignació en palanca de transformació real. Amb el temps, com no podia ser d'altra

forma, el fenomen s'organitza més i millor i va trobant els mecanismes que permetin que realment les coses comencin a canviar. Els diferents activistes es comencen a articular entorn a problemàtiques concretes i els moviments són capaços de donar respostes oferint alternatives molt més raonables que les que ofereixen les institucions. Un bon exemple seria la PAH i la seva ILP per la dació en pagament, però també hem vist com els nombrosíssims afectats per les estafes bancàries es mobilitzen o les mares en defensa de la sanitat i l'educació públiques, o les diferents vagues generals dels sindicats o la nova ILP per la Renda Garantida Ciutadana...

Ja és un fet el trencament entre les institucions sorgides de la falsament exemplar transició i les necessitats d'una població que reclama no només elementals condicions de benestar, sinó també viure en una democràcia real on les institucions col·lectives i l'economia estiguin als serveis de les persones i no a l'inrevés. L'entramat polític sorgit de la transició ha demostrat la seva fallida en mig d'incomptables casos de corrupció, crisi econòmica, saqueig dels béns públics i allunyament del carrer. Cal canviar-ho d'arrel, trencar amb el passat, aprofitar el que serveix i construir eines noves. Amb tot, aquest no és un discurs antipolític, just al contrari, és important veure clar que el que demana aquest fenomen és més política, amb majúscules, empoderament dels ciutadans, noves formes i defensa dels valors (treball, drets socials, pau, solidaritat, honradesa, economia real,...) que ens fan una societat sana.

Sigui com sigui el 15M ens demostra que la societat està viva i en marxa, crec que és una obligació moral de cadascú de demostrar també que som capaços col·lectivament d'avançar en la bona direcció. Demostrar que *Sí es pot*. ■

A-FER-S EXTERIORS

per Fer

